Europos Parlamentas
2019-2024

Žuvininkystės komitetas

2023/2030(INI)

20.6.2023

PRANEŠIMO PROJEKTAS

dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 1100/2007, nustatančio priemones europinių ungurių ištekliams atkurti, įgyvendinimo
(2023/2030(INI))

Žuvininkystės komitetas

Pranešėjas: Bert-Jan Ruissen

TURINYS

Psl.

AIŠKINAMOJI DALIS. FAKTŲ IR IŠVADŲ SANTRAUKA 3

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS 4

AIŠKINAMOJI DALIS. FAKTŲ IR IŠVADŲ SANTRAUKA

Bendra informacija

2007 m. priimtas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1100/2007, nustatantis priemones europinių ungurių ištekliams atkurti. Juo nustatytas platus holistinis požiūris į upinių ungurių išteklių valdymą, apimant įvairius upinių ungurių gyvenimo etapus ir migracijos maršrutus. Į reglamento aprėptį patenka Sąjungos vandenys, pakrančių lagūnos, upių žiotys ir upės bei į jūras įtekantys valstybių narių vidaus vandenys. Ungurių reglamente valstybėms narėms nustatyta pareiga nuo 2009 m. nustatyti savo natūralias europinių upinių ungurių (ungurių upių baseinų) buveines ir parengti toms buveinėms skirtus ungurių išteklių valdymo planus. Tai suteikia galimybę valstybėms narėms atsižvelgti į konkrečias vietos ir nacionalines aplinkybes. Kiekvieno ungurių išteklių valdymo plano tikslas – sumažinti antropogeninės veiklos sukeliamą mirtingumą siekiant kuo patikimiau užtikrinti, kad jūrą pasiektų bent 40 proc. sidabrinių ungurių biomasės, palyginti su didžiausiu galimu jūrą pasiekiančių ungurių skaičiumi, kuris būtų, jei ištekliams poveikio neturėtų antropogeninė veikla. Ungurių išteklių valdymo planas rengiamas siekiant per ilgą laikotarpį šį tikslą pasiekti. Priemonės, kurių imasi valstybės narės, gali apimti verslinės žvejybos veiklos masto mažinimą, mėgėjų žvejybos ribojimą, išteklių atkūrimo priemones, struktūrines priemones, kuriomis siekiama užtikrinti upių pralaidumą ir gerinti upių buveines, sidabrinių ungurių transportavimą iš vidaus vandenų į vandenis, iš kurių jie gali laisvai patekti į Sargaso jūrą, kovą su plėšrūnais, laikiną hidroelektrinių turbinų išjungimą ir su akvakultūra susijusias priemones. Kiekviena valstybė narė atsiskaito Komisijai iš pradžių kas trejus metus, o pirmoji ataskaita turėjo būti pateikta iki 2012 m. birželio 30 d. Atskaitomybės dažnumas mažinamas iki karto per šešerius metus po to, kai pateikiamos pirmosios trys kas trejus metus rengiamos ataskaitos. Ataskaitose apibūdinama valdymo planų stebėsena, veiksmingumas ir rezultatai.

Pranešėjo pozicija

Pranešėjas mano, kad Ungurių reglamentas yra gera holistinė priemonė, tačiau jo įgyvendinimą galima pagerinti. Visų pirma migracijos kliūčių problema nebuvo pakankamai gerai išspręsta, nors žvejybos veikla buvo gerokai apribota. Tokias išvadas priėjo ir vertinimą atlikusi Europos Komisija. Pastaruoju metu politikos formuotojai daugiausia dėmesio skyrė tolesniam upinių ungurių žvejybos masto mažinimui. Tai matyti iš 2022 m. gruodžio mėn. Tarybos sprendimo dėl žvejybos galimybių, kuriuo jūrų ir priekrantės upinių ungurių žvejyba ribojama nustatant šešių mėnesių žvejybos draudimo laikotarpį. Pranešėjas mano, kad tai nėra tinkamas būdas atkurti upinių ungurių išteklius. Ungurių reglamentas turi būti pripažintas pagrindine ungurių išteklių valdymo politika ir tinkamiausia priemone. Pranešėjas pateikia keletą rekomendacijų, kaip geriau įgyvendinti Ungurių reglamentą, pavyzdžiui, tobulinti valdymo modelį, kad būtų galima teikti grįžtamąją informaciją ir atnaujinti ungurių išteklių valdymo planus, pripažinti esminį žvejų vaidmenį, tęsti išteklių atkūrimo politiką, šalinti migracijos kliūtis, stiprinti kovą su NNN žvejyba, skatinti mokslinius tyrimus ir suderinti duomenų rinkimą.

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 1100/2007, nustatančio priemones europinių ungurių ištekliams atkurti, įgyvendinimo
(2023/2030(INI))

Europos Parlamentas,

– atsižvelgdamas į 2007 m. rugsėjo 18 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1100/2007, nustatantį priemones europinių ungurių ištekliams atkurti (Ungurių reglamentas)[1],

– atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), ypač į jos 3, 4, 11, 38, 39 ir 43 straipsnius,

– atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB[2],

– atsižvelgdamas į 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvą 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos[3],

– atsižvelgdamas į 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus[4],

– atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/56/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva)[5],

– atsižvelgdamas į Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencijos II priedėlį,

– atsižvelgdamas į Migruojančių laukinių gyvūnų rūšių išsaugojimo konvenciją,

– atsižvelgdamas į Komisijos atliktus Ungurių reglamento vertinimus 2014 m. (COM(2014)0640) ir 2020 m. (SWD(2020)0035),

– atsižvelgdamas į 2019 m. vertinimo ataskaitą, kurią Komisija užsakė iš organizacijos „Poseidon“,

– atsižvelgdamas į 2022 m. gegužės 4 d. Baltijos jūros patariamosios tarybos rekomendacijas dėl ungurių išteklių valdymo priemonių,

– atsižvelgdamas į 2023 m. sausio 30 d. Tarybos reglamentą (ES) 2023/194, kuriuo 2023

[1] OL L 248, 2007 9 22, p. 17.
[2] OL L 354, 2013 12 28, p. 22.
[3] OL L 206, 1992 7 22, p. 7.
[4] OL L 327, 2000 12 22, p. 1.
[5] OL L 164, 2008 6 25, p. 19.

metams nustatomos tam tikrų žuvų išteklių žvejybos galimybės, taikomos Sąjungos vandenyse žvejojantiems laivams ir kai kuriuose Sąjungai nepriklausančiuose vandenyse žvejojantiems Sąjungos žvejybos laivams, taip pat 2023 m. ir 2024 m. tokios tam tikrų giliavandenių žuvų išteklių žvejybos galimybės[6], ir į 2023 m. sausio 30 d. Tarybos reglamentą (ES) 2023/195, kuriuo 2023 metams nustatomos tam tikrų žuvų išteklių ir žuvų išteklių grupių žvejybos Vidžemio ir Juodojoje jūrose galimybės ir iš dalies keičiamos Reglamentas (ES) 2022/110, kiek tai susiję su 2022 m. žvejybos galimybėmis, taikomomis Vidžemio ir Juodojoje jūrose[7],

– atsižvelgdamas į Danijos, Prancūzijos, Italijos, Graikijos, Nyderlandų, Lenkijos, Ispanijos ir Švedijos pareiškimą dėl ungurių, susijusį su Tarybos reglamentu (ES) 2023/194,

– atsižvelgdamas į savo 2006 m. gegužės 16 d. poziciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento, nustatančio priemones europinių ungurių ištekliams atkurti[8],

– atsižvelgdamas į 2022 m. lapkričio 3 d. Tarptautinės jūrų tyrinėjimo tarybos (ICES) rekomendaciją dėl europinių upinių ungurių (*Anguilla anguilla*) visame jų natūralaus paplitimo areale,

– atsižvelgdamas į 2023 m. vasario 21 d. Europos Komisijos komunikatą „ES veiksmų planas: jūrų ekosistemų apsauga ir atkūrimas siekiant darnios ir atsparios žuvininkystės“ (COM(2023)0102),

– atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 54 straipsnį ir 2002 m. gruodžio 12 d. Pirmininkų sueigos sprendimo dėl leidimo rengti ne teisėkūros pranešimus suteikimo tvarkos 1 straipsnio 1 dalies e punktą ir 3 priedą,

– atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pranešimą (A9-0000/2023),

A. kadangi Ungurių reglamente valstybės narės įpareigojamos parengti nacionalinius ungurių išteklių valdymo planus, kuriuose būtų nustatytas vienodas veiksmų tikslas, ir nustatytas tarptautiniu mastu koordinuojamas kas trejus metus vykdomas stebėsenos ir vertinimo procesas;

B. kadangi 19 valstybių narių patvirtino ungurių išteklių valdymo planus, apimančius beveik 90 ungurių išteklių valdymo vienetų ir apie 1880 veiksmų; kadangi šešios valstybės narės (Kipras, Malta, Austrija, Rumunija, Slovakija ir Vengrija) atleidžiamos nuo ungurių išteklių valdymo planų rengimo; kadangi Slovėnija ir Bulgarija (savo upių sistemoms už Juodosios jūros ribų) neparengė savo ungurių išteklių valdymo planų; kadangi Kroatija šiuo metu rengia savo ungurių išteklių valdymo planą;

C. kadangi tik Nyderlandai pateikė tvirtinti atnaujintus ungurių išteklių valdymo planus, konkrečiai 2011 m. ir dar kartą 2018 m.;

D. kadangi šiuo metu ES pripažįsta tik vieną tarpvalstybinį planą, kuris apima Minjo upės baseiną (Ispanija ir Portugalija); kadangi, remiantis ICES duomenimis (2022 m.), nors

[6] OL L 28, 2023 1 31, p. 1.
[7] OL L 28, 2023 1 31, p. 220.
[8] OL C 298 E, 2006 12 7, p. 113

pripažįstama, kad valstybės narės ir ES nepriklausančios valstybės bendradarbiauja naudodamos kitus mechanizmus, vis dar yra vandens telkinių, kurių atveju būtų naudinga geriau koordinuoti valdymo priemonių įgyvendinimą;

E. kadangi paskirstytoji kontrolė ir centralizuotas koordinavimas yra Ungurių reglamento ypatybė; kadangi ungurių išteklių valdymas yra pernelyg sudėtingas, kad būtų galima taikyti visiems vienodą metodą; kadangi Ungurių reglamentu valstybėms narėms suteikiama lankstumo galimybių pritaikyti savo nacionalinius ungurių išteklių valdymo planus prie vietos aplinkybių ir nacionalinių prioritetų;

F. kadangi ES lygmeniu nėra specialiai ungurių ištekliams skirtos platformos, kurioje būtų galima keistis informacija, diskutuoti su suinteresuotaisiais subjektais ir imtis tolesnių veiksmų atsižvelgiant į grįžtamąją informaciją;

G. kadangi, remiantis 2019 m. „Poseidon“ ataskaita, 18 iš 19 valstybių narių pateikė savo ataskaitas 2012 m.; kadangi, remiantis 2019 m. „Poseidon“ ataskaita, 2015 m. 14 iš 19 valstybių narių pateikė savo ataskaitas; kadangi, remiantis 2019 m. „Poseidon“ ataskaita, 2018 m. 15 iš 19 valstybių narių pateikė savo ataskaitas; kadangi, remiantis ICES duomenimis (2022 m.), 13 iš 19 valstybių narių pateikė savo ataskaitas 2021 m.; kadangi valstybių narių ataskaitos dažnai neišsamios ir nestandartizuotos;

H. kadangi 2014 m. Komisija įvertino bendrą Ungurių reglamento ir nacionalinių ungurių išteklių valdymo planų įgyvendinimą ir padarė išvadą, kad įgyvendinant ungurių išteklių valdymo planus nustatyti žvejybos apribojimai, tačiau daugiau dėmesio turėtų būti skiriama valdymo priemonėms, susijusioms su antropogeniniais mirtingumo ne dėl žvejybos veiksniais, nes daugumą tokių priemonių valstybės narės įgyvendino tik iš dalies;

I. kadangi Komisija įvertino, ar Ungurių reglamentas 2020 m. atitiko paskirtį, ir padarė išvadą, kad jis yra aktualus ir atitinka paskirtį, ir pridūrė, kad reikia platesnio užmojo reglamento įgyvendinimo daugiau dėmesio skiriant su žvejyba nesusijusioms priemonėms;

Ungurių reglamentas – tinkamiausia holistinė priemonė

1. ragina Komisiją ir valstybes nares dar kartą užtikrinti, kad Ungurių reglamentas taptų pagrindine ungurių apsaugos politika, užtikrinant holistinį ir nuoseklų požiūrį; pakartoja, kad 2020 m. Komisijos vertinime nustatyta, jog Ungurių reglamentas atitinka paskirtį; mano, kad valstybėms narėms reikia geriau įgyvendinti Ungurių reglamentą ir imtis papildomų veiksmų;

2. dar kartą patvirtina Ungurių reglamento tikslą atkurti upinių ungurių išteklius iki 40 proc., palyginti su neliečiamos gamtos sąlygomis, ir jo pagrindinį tikslą – sumažinti mirtingumą, kad būtų sudarytos sąlygos ištekliams taip atsikurti; rekomenduoja sutelkti dėmesį į trumpalaikį pasiekiamą mirtingumo tikslą, kad būtų pasiektas ilgalaikis biomasės tikslas; pabrėžia, kad gali būti sunku apibrėžti neliečiamos gamtos sąlygas; atkreipia dėmesį į tai, kad 40 proc. tikslas greičiausiai nebus pasiektas dėl buveinių nykimo, tačiau tai yra standartas nustatant mirtingumo mažinimo tikslą;

3. atkreipia dėmesį į tai, kad nuo tada, kai buvo priimtas Ungurių reglamentas, išteklių mažėjimas sustojo, o tai rodo, kad Ungurių reglamentas duoda teigiamų preliminarių

rezultatų, tačiau atsikūrimas bus ilgalaikis kelis dešimtmečius trunkantis procesas;

4. pabrėžia, kad ungurių išteklių valdymas yra pernelyg sudėtingas, kad būtų galima taikyti vienpusį į jūrą orientuotą požiūrį; pabrėžia, kad daugiausia dėmesio skiriant metinėms žvejybos galimybėms neatsižvelgiama į svarbius veiksnius, pvz., migracijos kliūtis, buveinių kokybę ir neteisėtą laimikį bei prekybą; pabrėžia, kad Ungurių reglamentas yra holistinis ir visapusiškas, apima upinių ungurių jūrų ir gėlųjų vandenų gyvenimo etapus ir juo sprendžiami tiek žvejybos, tiek ne žvejybos poveikio klausimai; be to, atkreipia dėmesį į tai, kad su žvejyba nesusijęs poveikis gali būti didesnis nei žvejybos poveikis ir kad iki šiol per mažai dėmesio skiriama mirtingumui dėl antropogeninės veiklos, kuri nėra žvejyba; laikosi nuomonės, kad priemonės, kurių imamasi ne pagal Ungurių reglamentą, kenkia priimtos politikos nuoseklumui; todėl apgailestauja dėl to, kad 2023 m. sausio 30 d. Tarybos reglamentu (ES) 2023/194, kuriuo nustatomos 2023 m. tam tikrų žuvų išteklių žvejybos galimybės, taikomos Sąjungos vandenyse žvejojantiems žvejybos laivams ir kai kuriuose Sąjungai nepriklausančiuose vandenyse žvejojantiems Sąjungos žvejybos laivams, taip pat nustatomos 2023 m. ir 2024 m. tam tikrų giliavandenių žuvų išteklių žvejybos galimybės, apribota ungurių žvejyba nustačius šešių mėnesių žvejybos draudimo laikotarpį;

Valdysena ir grįžtamoji informacija

5. pažymi, kad Ungurių reglamente nėra grįžtamojo ryšio mechanizmo, kuriuo būtų užtikrinta, kad valstybės narės imtųsi tolesnių veiksmų ir reguliariai atnaujintų politiką; apgailestauja dėl to, kad 2012, 2018 ir 2021 m. ICES rekomendacijos, pateiktos po Ungurių reglamento įgyvendinimo nacionaliniu lygmeniu vertinimo, nebuvo pakankamai praktiškai įgyvendintos;

6. todėl ragina įsteigti specialią ungurių patariamąją tarybą, kurią sudarytų valstybių narių ir žvejybos sektoriaus atstovai, žvejai mėgėjai, vandens išteklių valdytojai, hidroelektrinių įmonės, gamtosaugininkai ir kiti susiję subjektai; siūlo, kad šiai patariamajai tarybai būtų pavesta konsultuoti Komisiją dėl Ungurių reglamento įgyvendinimo, teikti valstybėms narėms grįžtamąją informaciją apie jų ungurių išteklių valdymo planus, keistis informacija tarp įvairių subjektų ir įvertinti įgyvendinimo pažangą nacionaliniu ir Europos lygmenimis;

7. atsižvelgdamas į tai, atkreipia dėmesį į Komisijos ketinimą sudaryti ekspertų grupę, kaip paskelbta jos veiksmų plane dėl jūrų ekosistemų, siekiant suburti žuvininkystės ir infrastruktūros ekspertus iš nacionalinių ministerijų; prašo Komisijos sudarant šią ekspertų grupę atsižvelgti į pirmiau pateiktus pasiūlymus;

8. apgailestauja dėl to, kad nuo Ungurių reglamento priėmimo tik viena valstybė narė pateikė patvirtinti atnaujintą ungurių išteklių valdymo planą; primygtinai ragina valstybes nares reguliariai atnaujinti savo ungurių išteklių valdymo planus, remiantis patikimiausiomis turimomis žiniomis ir rekomendacijomis; ragina valstybes nares į savo atnaujintus ungurių išteklių valdymo planus įtraukti konkrečius tikslus ir tarpinius terminus; pabrėžia, kad ungurių išteklių atsikūrimas yra ilgalaikis procesas, kuriam reikia nuolatinių pastangų, ir kad vienkartinio valdymo plano nepakaks;

9. apgailestauja dėl to, kad valstybių narių, kurios laikosi ataskaitų teikimo reikalavimo pagal Ungurių reglamento 9 straipsnio 1 dalį, skaičius bėgant metams mažėjo; primena

valstybėms narėms jų pareigas pagal 9 straipsnio 1 dalį; pabrėžia, kad labai svarbu surinkti kuo daugiau informacijos ir duomenų, kad būtų galima imtis tinkamų priemonių;

Ungurių žvejybos priemonės

10. pabrėžia svarbų upinių ungurių žvejybos vaidmenį visuomenėje, nes upinių ungurių žvejyba yra ir socialinė ir ekonominė veikla, ir kultūrinės šimtmečių tradicijos; mano, kad per pastarąjį dešimtmetį upinių ungurių žvejybos mastas gerokai sumažėjo; ragina Komisiją ir valstybes nares kuo labiau susilaikyti nuo papildomų žvejybos apribojimų nustatymo; pabrėžia, kad žvejai turi atlikti svarbų globėjų ir „akių ir ausų“ vaidmenį, o visiškas žvejybos draudimas gali paskatinti didesnio masto neteisėtą, nedeklaruojamą ir nereglamentuojamą (NNN) žvejybą; atkreipia dėmesį į tai, kad ungurių žvejyba yra nedidelio masto tradicinės žvejybos veikla ir dažnai vykdoma atokiose vietovėse, kuriose žvejai atlieka svarbų aplinkosaugos ir socialinį vaidmenį;

11. išreiškia viltį, kad tais atvejais, kai gali prireikti papildomų žvejybos apribojimų, tai bus daroma atsižvelgiant į nacionalinius ungurių išteklių valdymo planus, o ne priimant *ad hoc* Tarybos sprendimus, ir remiantis išankstiniais socialinio ir ekonominio poveikio vertinimais;

12. dar kartą patvirtina, kad išteklių papildymas yra viena iš išteklių atkūrimo priemonių, išvardytų Ungurių reglamento 2 straipsnio 8 dalyje; mano, kad išteklių papildymas yra būtina priemonė, kol nebus tinkamai išspręsta migracijos kliūčių problema; ragina valstybes nares tęsti išteklių papildymo praktiką; pabrėžia, kad nors išteklių papildymo indėlis į išteklių atsikūrimą tarptautiniu mastu negali būti nustatytas, jis gali turėti teigiamą poveikį vietos lygmeniu; mano, kad išteklių papildymas yra būdas ištekliams plisti ir sumažinti išteklių atsikūrimui kylančią riziką, atsižvelgiant į vis dažnesnę sausrą, dėl kurios kyla problemų upėse visoje Europoje; be to, atkreipia dėmesį į tai, kad ištekliams papildyti sugaunama palyginti nedaug (2–3 proc. visų stiklinių ungurių); pabrėžia, kad stiklinių ungurių laimikis yra labai svarbus Europos akvakultūros sektoriui, ir pripažįsta svarbų akvakultūros vaidmenį išteklių papildymui;

13. ragina valstybes nares suteikti žvejams lankstumo galimybių nustatant tinkamiausius žvejybos laikotarpius, kurie kiekvienoje valstybėje gali skirtis; atsižvelgdamas į tai, ragina valstybes nares, konsultuojantis su žvejais, apsvarstyti galimybę naudoti kvotų sistemas, kad žvejyba išliktų atsakinga; pabrėžia, kad vienas iš kvotų sistemos privalumų būtų tai, kad ja žvejams būtų suteikiama galimybė pasirinkti žvejoti tuo metu, kai tai verslo požiūriu perspektyvu, sykiu apribojant sužvejojamų žuvų kiekį iki atsakingos žvejybos lygio; priduria, kad tai galėtų padėti užkirsti kelią peržvejojimui;

Ne žvejybos / migracijos priemonės

14. pabrėžia, kad reikia dėti daugiau pastangų, susijusių su ne žvejybos veiksniais, kurie daro poveikį ungurių mirtingumui; pabrėžia, kad infrastruktūros kliūtys yra vienas iš žalingiausių veiksnių, lemiančių ungurių mirtingumą; pažymi, kad valstybės narės nepakankamai gerai išsprendė šią problemą, kaip matyti iš 2014 m. ir dar kartą 2020 m. atliktų Komisijos vertinimų;

15. ragina valstybes nares skubiai pašalinti pasenusias užtvankas ir kitas kliūtis;

16. pabrėžia, kad rinkoje yra žuvims nekenkiančių alternatyvų, kad žuvys galėtų migruoti pro vandens siurblines ir hidroelektrines; ragina valstybes nares nustatyti privalomą žuvų apsaugos reikalavimą naujiems įrenginiams ir seniems įrenginiams, kai jie pakeičiami; atkreipia dėmesį į tai, kad gali prireikti bendros metodikos siekiant nustatyti ir patvirtinti, kada siurblinės gali būti laikomos nedarančios žalos žuvims; pabrėžia, kad šiuo metu Nyderlanduose galiojantis Karališkojo Nyderlandų standartizacijos instituto (NEN) standartas 8775[9] galėtų būti pavyzdys;

17. ragina valstybes nares tęsti gaudyklių ir perkėlimo projektus kaip laikiną sidabrinių ungurių neršto sprendimą, jei artimiausiu metu nebus įmanoma rasti struktūrinių sprendimų;

18. pabrėžia, kad migracijos priemonės turėtų būti įgyvendinamos koordinuotai, atsižvelgiant į kitas kliūtis to paties migracijos maršruto pradinėse ar galutinėse atkarpose;

19. ragina valstybes nares taip pat imtis priemonių kovojant su kitais antropogeniniais mirtingumo veiksniais, pvz., tarša ir parazitais;

Kovos su neteisėta prekyba ir brakonieriavimu priemonės

20. pabrėžia, kad NNN žvejyba ir neteisėta prekyba tebėra didelė problema; palankiai vertina dabartinius teisėsaugos laimėjimus ir pabrėžia, kad svarbu užkirsti kelią tolesnei neteisėtai prekybai; pabrėžia, kad reikia daugiau tikrinti ir stebėti pagal Ungurių reglamentą;

21. ragina geriau koordinuoti muitinės, policijos ir aplinkos apsaugos institucijų veiklą valstybėse narėse ir tarp jų, taip pat keistis duomenimis; ragina valstybes nares tęsti investicijas į teisės akto vykdymo užtikrinimo ekspertines žinias ir pajėgumą;

22. pabrėžia, kad didesnis sugautų stiklinių ungurių laimikio skaidrumas ir atsekamumas yra svarbus kovos su NNN žvejybos praktika būdas ir kad sertifikavimo sistemos yra svarbi priemonė siekiant užtikrinti laimikio teisėtumą; ragina valstybes nares viešai paskelbti savo išteklių papildymo planus, kad būtų galima geriau nustatyti neteisėtos prekybos stikliniais unguriais srautus ir su jais tikslingai kovoti;

23. ragina valstybes nares taikyti tikrai atgrasančias sankcijas; ragina suderinti valstybių narių taikomas finansines baudas;

Moksliniai tyrimai ir duomenų rinkimo suderinimas

24. primena, kad daug nežinoma apie upinius ungurius, įskaitant jų neršto procesą ir tikslias išteklių mažėjimo priežastis; todėl ragina atlikti daugiau mokslinių tyrimų, kuriems būtų skiriama pakankamai lėšų ir žmogiškųjų išteklių, siekiant nustatyti išteklių būklę ir jų mažėjimo priežastis; siūlo, kad moksliniuose tyrimuose taip pat būtų nagrinėjamas klimato kaitos poveikis, pvz., Golfo srovei į Sargasų jūrą ir iš jos;

25. atkreipia dėmesį į tai, kad Ungurių reglamento įgyvendinimas skiriasi nuo ICES metinių rekomendacijų dėl žvejybos galimybių, nes jos grindžiamos stiklinių ungurių

[9] NEN 8775:2020+C1:2022 nl.

tendencija, o ne sidabrinių ungurių nerštu (40 proc. tikslu); ragina tai suderinti;

26. giria ICES už darbą kuriant visų išteklių modelį, kad būtų galima analizuoti ir prognozuoti tendencijas;

27. pabrėžia, kad duomenų rinkimas, stebėsena ir ataskaitų teikimas turėtų būti suderinti ir standartizuoti, kad būtų galima palyginti duomenis; rekomenduoja į duomenų rinkimą ir analizę įtraukti verslinės žvejybos ir mėgėjų žvejybos žvejus;

Tarpvalstybinis aspektas

28. ragina valstybes nares, kai tinkama, parengti daugiau tarpvalstybinių ungurių išteklių valdymo planų;

29. ragina Komisiją ir atitinkamas valstybes nares parengti plataus užmojo ir realistišką Bendrosios Vidužemio jūros žvejybos komisijos ungurių išteklių valdymo planą; mano, jog labai pageidautina, kad šis planas būtų suderintas su Ungurių reglamentu;

°

° °

30. paveda Pirmininkei perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.